

Med piska och kärlek

Hon hotar åttorna med lägre betyg om de inte lämnar in uppgifterna i tid. Strax efteråt ger hon en ensam kille en mjuk kram i aulans mörker. En grå tisdag i Rågsved använder Sukhpreet Sabharwal hela sitt mänskliga register.

Sukhpreet Sabharwal är första lärare på plats. När hon går från parkeringen över Rågsvedsskolans gård kommer gryningen rinnande som mjölk över söderförorten. Lärarrummet ligger tyst i väntan på dagens fikande och mejlande, fnissande och svärande.

Väckarklockan i Upplands Väsby ringde 5.30. Sukhy - så kallas hon - duschade, drack te och tittade igenom dagens planering innan hon satte sig i BMW:n och körde söderut före morgonrusningen. Nu är klockan strax efter sju och hon har en timme på sig att förbereda dagen.

Sukhy Sabharwal är lärare i engelska, svenska och svenska som andraspråk (sva) i årskurs 8 och 9 på Rågsvedsskolan. Skolan är en F-9-skola med 335 elever varav en fjärdedel har bott mindre än två år i Sverige.

Innan Sukhy Sabharwal kom hit 2008 hade hon jobbat fem år i Norrtälje. Det fanns problem även där men här är det tuffare.

- En del barn mår mycket dåligt psykiskt. Jag frågar mig hela tiden: Hur kan jag som pedagog göra deras vardag lättare?

Någon har möblerat om i hennes klassrum. Medan hon en aning irriterad ställer stolar och bord till rätta ringer hon sin nioåriga dotter Jessica ("hello princess, did you have a good sleep?") innan hon går in på Skolverkets hemsida och hittar kursplanen för årskurs 8 i engelska. Hennes engelskaelever har valt en avancerad nivå och hon vill att de tar eget ansvar för att uppnå målen.

Hedi Rabun släntrar in i klassrummet. Förra året kom han alltid en kvart för sent, nu kommer han alltid lika mycket för tidigt. Varför?

- Jag blev tvungen, säger han och pekar på Sukhy Sabharwal.

Hon nickar; jo, hon förväntar sig att eleverna passar tiden. Men klockan 8.10, när lektionen börjar, har bara fem elever i 8A dykt upp. De andra kommer minuterna efteråt, grusiga i ögonen, böcker kvarglömda i skåpen. När Sukhy Sabharwal har stängt klassrumsdörren 8.20 tvingas de knacka på för att bli insläppta.

Sukhy Sabharwal börjar med att berömma eleverna för en skrivuppgift. När hon sedan ber att få in deras planering för de närmaste veckorna blir tonen barskare. Betyget - elevernas första någonsin - är inte satt än.

- If you don't hand in "my planning" this week, we are going to have to discuss your grade.

Eleverna ska läsa en bok, antingen "Matilda" av Roald Dahl eller "Ronja, the Robber's Daughter" av Astrid Lindgren. Sukhy Sabharwal går igenom målen och är noga med att kolla att eleverna förstår dem.

- Vad betyder "tillgodogöra"?

Ingen svarar.

- Kom igen, ni kan bättre svenska än jag!

- Förstå, svarar Maryan Mohyaddin.

Rast. Sukhy Sabharwal fyller i frånvaro, rättar skrivuppgifter och dricker te. En flicka från en annan engelskagrupp, med lägre tempo, kommer in. Hon är blek och säger att hon försovit sig och att hon har ont i magen. Sukhy Sabharwal tittar bekymrat på henne.

- Du borde ha stannat hemma.

- Jag orkade inte, säger flickan och försvinner igen.

Hon orkade inte vara hemma. Under dagen ska Sukhy Sabharwal stöta på flera elever som verkar ha det mer krävande hemma än i skolan. Hon stannar upp en stund med var en och av dem.

Samtidigt kallar hon sig sträng.

- Jag har krav men jag älskar mina elever. Jag vill se utveckling, både med piska och med kärlek.

Jag undrar hur hennes krav på disciplin passar in i den svenska skolan som ju av en del debattörer kallas flummig.

- Jag tycker inte den svenska skolan är flamsig. Den är lagom sträng. Barn här lär sig inte för lärarnas skull utan för livet.

Hon jämför med den indiska skolan som hon växte upp med.

- Jag var rädd för mina lärare. Och jag hatar fortfarande matte för att jag hade en lärare som var kokobingbång.

Klockan 9.50 har 8C svenska som andraspråk. Klassen, där alla elever är relativt nya i Sverige, är resultatet av ett pilotprojekt som löpte under 2008-09. Tidigare gick nyanlända barn ett par år i förberedelseklass innan de slussades ut i vanliga klasser; nu görs förberedelseklassen efter bara något år om till en vanlig klass. Eleverna läser alla ämnen enligt årskursens vanliga kursplaner men får extra stöd, bland annat på modersmålet.

"De lär sig språket genom att lära sig ämnen", som Annika Hedås Falk skrev i ett pressmeddelande i våras när det visade sig att pilotklassen, en nia som Sukhy Sabharwal undervisade, fick skolans högsta avgångsbetyg.

Lektionen börjar med Rappports morgonsändning. Eleverna får se ett inslag, om 20-årsfirandet av Berlinmurens fall, flera gånger. Inte bara språket är ett hinder, eleverna är också för unga för att ha upplevt det kalla kriget och dessutom är flera av dem födda på platser där Europas historia inte är central.

- Vad firade de? frågar Sukhy Sabharwal.

- Friheten, svarar en flicka.

- Att det finns inte längre Berlinmuren, svarar en annan.

- Just det, säger Sukhy Sabharwal, den muren gick genom Berlin och då blev det två Tyskland.

- Och nu är det ett land, eller? undrar en pojke nyfiket.

Äntligen lunch. Kocken i matsalen har jobbat på en restaurang och det märks på den djärva gula fisksåsen med rödbetor i.

Mellan tuggorna beskriver Sukhy Sabharwal kärnan i sin pedagogik:

- Jag undervisar ju i språk och språk är hela tiden levande: lyssna, prata, skriva. Det gäller att börja där eleverna befinner sig. Och sen är det viktigt att det är roligt! De får styra själva; de får välja om de ska redovisa en bok genom att skriva, ha en gruppdiskussion eller spela upp scener.

Skolans nior har valt det senare. Direkt efter lunch ska de spela upp scener ur romanen "Låt den rätte komma in" av John Ajvide Lindqvist som de har jobbat med i ämnet svenska i några veckor.

I mörkret i aulan är det lösmustascher, peruker och adrenalin. Grupp efter grupp spelar upp sina tablåer, ofta samma mobbningsscener som avslutas med ett vampyrmord. Många fnittrande lik blir det medan Sukhy Sabharwal skriver in noteringar i sin lärarkalender. En kille kommer fram till henne och faller in i hennes famn en stund. Han har det svårt hemma, berättar hon.

Under eftersnacket i lärarrummet är svensklärarna stolta. Sukhy Sabharwal kan nog tänka sig att ge VG eller MVG till några elever.

Sukhy Sabharwal undervisar i svenska men behärskar inte språket perfekt. Är det ett problem? Två elever i 9C tycker inte det.

- Nej, säger Mylinh Tran, det gör att hon förklarar saker på ett simpelt sätt som ungdomar förstår. Och så kan man rätta henne, det gör jag ibland.

- Hon blir inte sur, fyller Amanda Lindahl i, hon säger att det inte är mer än rätt att vi rättar henne när hon rättar oss.

Sukhy Sabharwal tycker själv att hennes svenska räcker till. Hon och de andra svensklärarna rättar alla prov och skriftliga uppgifter tillsammans och hon har aldrig fått några klagomål, vare sig från elever, föräldrar eller kollegor.

- Fast svenska är ändå inte riktigt min grej. Jag saknar en del nyanser, säger hon.

Och nu är det engelska. 9C ska läsa "Does my Head Look Big in this?" av Randa Abdel-Fattah. Sukhy Sabharwal säger att hon har "huge plans" för boken, som handlar om en muslimsk tjej i Australien.

- We are all Swedish but we all have something else in our baggage as well. And sometimes that creates problems between children and parents, am I right?

Niorna är stimmiga efter showen. Sukhy Sabharwal drar mössan av en kille men några minuter senare är den tillbaka, inte påsatt men prydligt ihopvikt och liggande på skulten. Gränstestningens konst driven till perfektion. Sukhy Sabharwal låter mössan vara och när tre av killarna börjar kränga på sig jackorna fem minuter före utsatt tid låter hon klassen gå.

Två tjejer stannar. En av dem är rädd för att läsa högt.

- Sukhy, jag skäms, säger hon.

Sukhy har många alternativa förslag på hur hon kan lära sig uttal:

- Lyssna när andra läser. Och titta på BBC World. Och stå framför spegeln hemma och läs. Och du kanske kan komma till mig och läsa lite när jag har åttorna?

- Fast jag vill inte vara till besvär för dig, säger flickan.

- Vet du vad, att läsa högt är en väldigt liten del av den totala bilden. Vi kan jobba mycket med läsförståelse. Slå upp alla ord du hakar upp dig på och skriv in dem i meningar så du vet hur du ska använda dem.

Flickan ser lättad ut när hon går.

Sukhy Sabharwal kollar sin mobil. Någon har ringt från ett okänt nummer; hon ringer upp och får tag i en pappa som är orolig för sin son. Pojken hade aldrig gått i skolan innan han kom till Sverige för två år sedan, nu behöver han mycket stöd men Sukhy Sabharwal försäkrar att det går bra.

Hon är inte mentor för den här pojken. Men det är inte avgörande.

- Jag tar emot alla. Men det är klart, om jag inte är mentor är det oftast inte jag som ringer hem till föräldrarna, jag brukar prata med mentorn istället.

Den här killen har en pappa som bryr sig. Det har inte alla, det har varit tydligt under dagen. Vilken roll spelar kunskapen för ett barn med sociala problem? Är trygghet en förutsättning för lärande eller kan kunskapen i sig skapa trygghet? Sukhy Sabharwal har inget enkelt svar.

- Om man har bekymmer är det svårare att ta till sig kunskap. Men jag har lärt mig av andra erfarna lärare att skolan kan vara det som är normalt i en del elevers liv. Då spelar kunskap stor roll.

Sukhy Sabharwal blir kvar någon timme för att förbereda lektioner. När hon till slut kommer iväg hamnar hon mitt i köerna på Essingeleden. Den tidiga morgonen kräver sitt, hon känner sig sömning och bestämmer sig för att göra det enkelt för sig - hämtmat i form av två hamburgare till henne själv och Jessica. När de har ätit läser de en stund. Klockan är inte mer än 19 när de somnar båda två.

Fakta/Sukhy Sabharwal

Gör: Jobbar deltid som lärare i engelska, svenska och svenska som andraspråk i årskurs 8 och 9 på Rågsvedsskolan.

Familj: Maken Jaspal Sabharwal, egenföretagare, dottern Jessica, nio år.

Bakgrund: Född i Uttar Pradesh i Indien. Magisterexamen i pedagogik och engelsk litteratur. Har även studerat

afroamerikansk litteratur. Kom till Sverige 1995 och kompletterade utbildningen med två år på Lärarhögskolan i Stockholm. Behörig i engelska och svenska som andraspråk.

Fritid: Läser. Politik, historia och romaner, allt från Moa Martinsson till Liza Marklund.

Bästa lärarminne: "Jag och en kollega, Anna, var mentorer för en sjundeklass. På höstens första föräldramöte berättade föräldrarna att barnen hade svårt att förstå en oss. Jaha, tänkte jag, det är förstås mig de inte förstår. Men det visade sig att det var Anna! Hon talade blekingska."